

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4080/24
5.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радуловић, председника већа, Јасне Беловић и Иде Никитовић, чланова већа, у парници тужиоца Јавног предузећа Пословни центар Земун из Земуна, Косовска 9, кога заступа Градско правобранилаштво града Београда, Одељење Земун и Нови Београд, Магистратски трг 1, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Драган Рашић, адвокат из Београда, Главна 26/2, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П 9197/19 од 25.03.2022. године, исправљене решењем тог суда П 9197/19 од 13.03.2024. године, у седници одржаној 05.09.2024. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П 9197/19 од 25.03.2022. године, исправљена решењем тог суда П 9197/19 од 13.03.2024. године у ставу првом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Трећег основног суда у Београду П 9197/19 од 25.03.2022. године, исправљене решењем тог суда П 9197/19 од 13.03.2024. године, тако што се обавезује тужени АА да тужиоцу Јавном предузећу Пословни центар Земун накнади трошкове поступка у износу од 172.422,00 динара, са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење пресуде до исплате, у року од 15 дана од достављања пресуде.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 9197/19 од 25.03.2022. године, која је исправљена решењем тог суда П 9197/19 од 13.03.2024. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име стицања без основа, а на име коришћења пословног простора у периоду од 01.05.2011. године до 28.02.2015. године исплати

износ од 1.407.168,00 динара са припадајућом законском затезном каматом, у износима ближе наведеним у изреци пресуде са законском затезном каматом од последњег дана у месецу. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 186.038,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени из свих законских разлога.

Тужилац је одговорио на жалбу туженог.

Испитујући првостепену пресуду у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 и 402 Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС” број 72/11 са изменама и допунама) Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба туженог делимично основана.

У поступку пред првостепеним судом није учињена нека од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 ЗПП на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности, а неосновано се жалбом туженог указује на битне повреде парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП јер је изрека пресуда разумљива а дати разлози о битним чињеницама јасни и потпуни.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је као закуподавац са закупцем ... кога заступа АА, овде тужени дана 26.12.2005. године закључио уговор о закупу пословних просторија. Предмет закупа је пословни простор на адреси ... у ..., површине 24 м², ради обављања услужне делатности, на неодређено време. Закупац је био у обавези да закуподавца обавести о промени адресе и о свим променама података о закупцу које садржи овај уговор. Месечна закупнина је 22.800,00 динара, што уз порез на додату вредност купац плаћа сваког петог у месецу за текући месец и уговарачи су сагласни да се цена закупнине може мењати зависно од промене цена из ценовника закуподавца. Констатовано је да купац прима у закуп пословни простор у виђеном стању, купац се обавезао да ће по престанку закуподавног односа просторије и опреме предати у стању у којем их је примио изузимајући промене до којих је дошло услед редовног и савесног коришћења односно да надокнади штету. Примопредају врши заједничка комисија путем записника. Купац је обавезан да у случају отказа локала односно отказа коришћења пословног простора, а пре примопредаје, закуподавцу достави потврду - доказ о измиреним обавезама за комуналне и друге побројане услуге. Како тужени и поред опомене није платио закупнину, отказан му је уговор о закупу дана 28.09.2010. године.

Према наводима туженог, кључеве од локала је преузео у просторијама тужиоца. Тужилац му је послао раскид уговора. Никада није вратио простор и кључеве од локала тужиоцу нити је обавестио тужиоца да је његова ... брисана из регистра.

Полазећи од наведеног, првостепени суд је применом члана 210, 214, 583 и 585 Закона о облигационим односима, имајући у виду да у утуженом периоду тужилац није био у могућности да издаје пословни простор другим закупцима, усвојио тужбени захтев.

Правилно је првостепени суд одлучио када је у ставу првом изреке усвојио тужбени захтев тужиоца, досуђујући тужиоцу накнаду штете у висини изгубљене месечне цене закупа која је еквивалентна вредности закупнине према критеријумима из раније закљученог уговора о закупу, док жалбени суд делимично прихвата разлоге за такву одлуку.

Према схватању овога суда као другостепеног, тужиоцу који је био онемогућен да користи пословни простор штета је настајала сукцесивно сваког месеца за који није могао да наплати закупнину која би му припала. Одредбом члана 190 ЗОО прописано је да ће суд, узимајући у обзир и околности које су наступиле после проузроковања штете досудити накнаду у износу који је потребан да се оштећеникова материјална ситуација доведе у оно стање у коме би се налазила да није било штетне радње или пропуштања. Одредбом члана 186 ЗОО прописано је да се обавеза накнаде штете сматра доспелом од тренутка настанка штете, те тужилац на досуђену накнаду штете у висини изгубљене месечне цене закупа има и право на законску затезну камату, применом члана 277 став 1 ЗОО, од доспелости сваког појединачног месечног износа утврђене закупнине до исплате.

Жалбени наводи туженог којима се оспорава оцена изведених доказа нису основани јер је по налажању овог суда, првостепени суд правилно оценио изведене доказе појединачно и у међусобној вези, а затим је на основу резултата целокупног поступка (члан 8 ЗПП), дао јасне разлоге о томе које чињенице сматра доказаним. Неосновани су жалбени наводи да првостепени суд није утврдио ко је користи пословни простор у утуженом периоду јер је тужени навео да је простор коришћен од стране друге фирме, а тужилац то није спорио, с обзиром да према становишту жалбеног суда, за своје тврдње тужени није доставио доказе. Допис туженог примљен код тужиоца 21.06.2011. године којим га тужени обавештава да не користи пословни простор, на који тужени у жалби указује, није од утицаја с обзиром да је сам тужени у свом исказу навео да му је тужилац послао раскид уговора од 28.09.2010. године, али да тужиоцу никада није вратио простор и кључеве од локала.

Сагласно изнетом, нису од утицаја жалбени наводи туженог да је првостепени суд требало да цени допринос тужиоца за непреузимање пословног простора од туженог, јер је према стању у списима у одлуци о отказу уговора о закупу од 28.09.2010. године, тужени имао рок од осам дана да се исели из пословног простора и преда га закуподавцу испражњен од лица и ствари, али да тужени по овом налогу није поступио. Такође, неосновани су и жалбени наводи туженог да је његов исказ само наведен, а да није цењен као доказ, имајући у виду да супротно произлази из првостепене пресуде и да је првостепени суд управо из исказа туженог утврдио да тужени није вратио тужиоцу простор и кључеве локала.

Неосновани су жалбени наводи туженог да је у конкретном случају потребно применити члан 92 став 3 Закона о привредним друштвима ("Службени гласник РС", бр. 36/11, 99/11, (чл. 24 није у пречишћеном тексту), 83/14 - други закон, 5/15 (чл. 3 није у пречишћеном тексту), 44/18 (чл. 153-161 нису у пречишћеном тексту), 95/18, 91/19 и 109/21 (чл. 53-56 нису у пречишћеном тексту) имајући у виду да је

предметни закон ступио на снагу након брисања из регистра ..., која је према стању у спису брисана 2008. године, те се у конкретном случају примењују одредбе тада важећег Закона о привредним друштвима ("Службени гласник РС", бр. 125/2004) и то члана 49 којим је прописано да предузетник одговара за све обавезе из обављања делатности целокупном имовином.

Остали наводи из жалбе су били предмет оцене, али како нису од значаја за доношење другачије одлуке нису посебно образлагани.

Основано се жалбеним наводима туженог оспорава правилност одлуке о трошковима садржане у побијаној пресуди. Наиме, тужиоцу према одредбама члана 153, 154, 162 и 163 ЗПП припада право на накнаду трошкова за ангажовање заступника на име награде за састав тужбе у износу од 11.250,00 динара, за састав жалбе у износу од 22.500,00 динара, за заступање на једном одржаном рочишту у износу од 12.750,00 динара, за приступ на два неодржана рочишта у износу по 7.125,00 динара, на име таксе на тужбу у износу од 55.836,00 динара и на име таксе на пресуду у износу од 55.836,00 динара, што чини укупан износ трошкова од 172.422,00 динара, применом важећих АТ и ТТ у време доношења ожалбене одлуке. Правилно је првостепени суд тужиоцу на досуђен износ трошкова поступка досудио и законску затезну камату почев од дана извршности првостепене одлуке па до исплате. Наиме, законска затезна камата тече од истека рока за добровољно извршење, односно од дана наступања извршности одлуке, применом члана 277 став 1 и 324 ЗОО, а у вези одредби члана 345 и 366 ЗПП и члана 43 ЗИО.

Из изложених разлога, применом одредбе члана 390 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке, а применом члана 401 тачка 3 ЗПП као у ставу другом изреке ове пресуде.

Имајући у виду да је тужени у другостепеном поступку успео у незнатном делу и да трошкови састава одговора на жалбу не представљају нужни трошак, применом члана 165 у вези члана 153 ЗПП, одлучено је као у ставу трећем изреке пресуде.

**Председник већа-судија
Ирена Трифуновић Радуловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић